Joi, 18 iunie 2020

P9_TA(2020)0153

Conferința privind viitorul Europei

Rezoluția Parlamentului European din 18 iunie 2020 referitoare la poziția Parlamentului European față de Conferința privind viitorul Europei (2020/2657(RSP))

(2021/C 362/02)

Parlamentul European,

— având în vedere Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la îmbunătățirea funcționării Uniunii Europene valorificând potențialul Tratatului de la Lisabona ([1]), Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la posibile evoluții și ajustări ale structurii instituționale actuale a Uniunii Europene ([2]), Rezoluția sa din 16 februarie 2017 referitoare la capacitatea bugetară pentru zona euro ([3]) și Rezoluția sa din 13 februarie 2019 referitoare la stadiul dezbaterii privind viitorul Europei ([4]),

— având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2017 referitoare la un pilon european al drepturilor sociale ([5]),

— având în vedere propunerea formulată la 16 iulie 2019 de Ursula von der Leyen, la acea dată președinta desemnată a Comisiei, în cadrul orientărilor politice pentru următoarea Comisie Europeană (2019-2024) privind organizarea unei conferințe privind viitorul Europei (denumită în continuare „conferința”),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 22 ianuarie 2020 intitulată „Pregătirea Conferinței privind viitorul Europei” (COM(2020)0027),

— având în vedere concluziile Consiliului European din 12 decembrie 2019 privind abordarea generală a Conferinței privind viitorul Europei,

— având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la poziția Parlamentului European față de Conferința privind viitorul Europei ([6]),

— având în vedere Rezoluția Comitetului Regiunilor din 12 februarie 2020 referitoare la Conferința privind viitorul Europei,

— având în vedere Rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ([7]),

— având în vedere Rezoluția sa din 15 mai 2020 referitoare la noul cadru financiar multianual, resursele proprii și planul de redresare ([8]),

— având în vedere declarația Conferinței președinților cu ocazia celei de-a 70-a aniversări a Declarației Schuman,

— având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât este necesar să se soluționeze problemele cu care se confruntă Europa atât pe plan intern, cât și extern, precum și noilor probleme societale și transnaționale care nu au fost pe deplin avute în vedere la adoptarea Tratatului de la Lisabona; întrucât numărul crizelor semnificative pe care le-a traversat Uniunea demonstrează că este nevoie de reformă instituțională și politică în mai multe domenii de guvernanță;

([1]) JO C 252, 18.7.2018, p. 215.
([2]) JO C 252, 18.7.2018, p. 201.
([3]) JO C 252, 18.7.2018, p. 235.
([4]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0098.
([5]) JO C 242, 10.7.2018, p. 24.
([6]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0010.
([7]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0054.
([8]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0124.

B. întrucât actuala criză provocată de pandemia de COVID-19 a arătat, cu un preț foarte mare, că UE rămâne un proiect nefinalizat și că eșecul în a asigura solidaritate și coordonare, șocurile economice, medicale și sociale, precum și atacurile asupra drepturilor fundamentale și statului de drept aflate în desfășurare sunt probleme care trebuie să fie abordate mai bine de către Conferință; întrucât criza actuală accentuează, de aceea, nevoia urgentă ca Uniunea Europeană să înceapă să facă eforturi pentru a deveni mai eficientă, mai democratică și mai apropiată de cetățeni.

C. întrucât Parlamentul, Comisia și Consiliul au declarat că ar trebui organizată o conferință privind viitorul Europei și că acest proces ar trebui să reprezinte o ocazie de a-i implica plenar pe cetățenii UE într-un exercițiu de participare de jos în sus, în care vocile lor să fie ascultate și să contribuie la dezbaterile privind viitorul Europei;

D. întrucât Conferința ar trebui să permită deschiderea unui forum de discuții între diferiții participanți, fără ca rezultatul să fie predeterminat; întrucât acordul comun al celor trei instituții ar trebui, ca urmare, să se refere numai la forma și organizarea conferinței,

1. consideră că, la zece ani de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, la 70 de ani de la Declarația Schuman și în contextul pandemiei de COVID-19, a sosit momentul pentru o reevaluare a Uniunii; consideră că criza provocată de pandemia de COVID-19 a făcut și mai stringentă necesitatea organizării conferinței;

2. consideră că criza provocată de pandemia de COVID-19 a făcut și mai evidentă necesitatea reformării Uniunii Europene, demonstrând totodată că este urgent nevoie de o Uniune eficientă și eficace; consideră, prin urmare, că conferința ar trebui să țină seama de instrumentele de redresare existente ale UE și de solidaritatea deja existentă, garantând, în același timp, sustenabilitatea ecologică, dezvoltarea economică, progresul social, securitatea și democrația;

3. își reafirmă poziția prezentată în Rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 în toate dimensiunile sale și își reiterează solicitarea adresată Consiliului și Comisiei de a se angaja în negocieri pentru a ajunge înainte de vacanța de vară la un acord comun pentru convocarea Conferinței privind viitorul Europei;

4. regretă că Consiliul nu a adoptat încă o poziție cu privire la conferință și, ca urmare, îi solicită insistent să depășească diferențele care se manifestă în interiorul său și să prezinte prompt o poziție privind formatul și organizarea conferinței;

5. salută adoptarea de către Comisie a poziției sale privind conferința și disponibilitatea acesteia de a avansa rapid;

6. îndeamnă Consiliul să includă în mandatul său angajamentul în favoarea unei acțiuni ulterioare semnificative și în favoarea implicării semnificative a cetățenilor, precum și să lase conferința deschisă tuturor rezultatelor posibile, inclusiv propunerilor legislative, indiferent dacă inițiază sau nu modificarea tratatelor;

7. subliniază că, în ciuda pandemiei, implicarea directă a cetățenilor, a organizațiilor societății civile, a partenerilor sociali și a reprezentanților aleși trebuie să rămână o prioritate a conferinței; ca urmare, așteaptă cu interes începerea conferinței pentru a construi o Uniune mai democratică, mai eficientă și mai robustă, alături de toți cetățenii UE;

8. recunoaște că începutul conferinței a trebuit să fie amânat din cauza pandemiei; constată totuși că pandemia a scos în evidență anumite deficiențe ale Uniunii noastre; ca urmare, este hotărât să lanseze conferința cât mai curând posibil în toamna anului 2020;

9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.